

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819204121
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819204121.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcov 1/ Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., H. XX/ X a 2/ Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., H. XX/X, zastúpených JUDr. Ingrid Novákovou, advokátkou, so sídlom Handlová, ul. ČSA 12 proti žalovanému INTERNACIONAL CONSULTING, spol. s r.o., so sídlom Trenčín, Palackého 29, IČO 36 314 641, zastúpenému Nozdrovický, Šuvert & Co. s.r.o., so sídlom Bratislava, Ferienčíkova 7, IČO: 36 858 536, o zaplatenie 3.300,36 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 24C/51/2019-71 zo dňa 20. februára 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcom 1/ a 2/ **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov a rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali od žalovaného zaplatenia sumy 3.300,36 eur s príslušenstvom a to titulom vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného z dôvodu, že sa za neho plnilo, čo mal podľa práva plniť sám. Skutkovo žalobu odôvodnili tým, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi garáže, ktorú kupovali od žalovaného kúpnu zmluvou zo dňa 3.4.2007 ako rozostavanú garáž. Na garáži sa vyskytla závada - vlhnutie garáže a žalobcovia sa domáhali práva na odstránenie tejto vady stavby v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 17C/45/2011, v ktorom bola žalovanému rozsudkom zo dňa 16.7.2012 uložená povinnosť vykonať stavebné práce tak, ako boli špecifikované vo výroku rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 28.8.2012 a vykonateľnosť 28.10.2012. Vzhľadom k tomu, že si žalovaný ako povinný svoju povinnosť nesplnil, obrátili sa na súdneho exekútora, ktorý im v exekučnom konaní vymohol peňažné plnenie - súdne trovy. Nepeňažné plnenie - opravu garáže si žalobcovia (mimo exekučného konania) objednali v stavebnej firme Radko Marget A - gips, so sídlom Mostná 7/10, Handlová, ktorá si za uvedené práce vyfakturovala cenu vo výške 3 300,36 eur vrátane DPH.

2. Súd vykonal v spore dokazovanie, z ktorého zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 17C/45/2011-175 zo dňa 16.07.2012 (ďalej len "rozsudok") bola žalovanému uložená povinnosť "vykonať navrhovateľom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne na rozostavanej garáži postavenej na pozemku parcela číslo 1566/19 v katastrálnom území P. stavebné práce tak, ako sú špecifikované v znaleckom posudku znalca Ing. Miroslava Hamáčka č. 162/2011 na čl. 116-118, 125-128 a v doplnku znaleckého posudku znalca Ing. Miroslava Hamáčka č. 71/2012 na čl. 154-158, a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku." Uvedený výrok nadobudol právoplatnosť dňa 28.8.2012 a vykonateľnosť 28.10.2012. Uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 17C/45/2011-182 zo dňa

20.9.2012, právoplatným dňa 26.10.2012, vykonateľným dňa 30.10.2012 bol žalovaný okrem iného zaviazaný nahradiť žalobcom trovy predmetného konania vedeného na Okresnom súde Prievidza. Vzhľadom k tomu, že žalovaný svoju povinnosť nesplnil, obrátili sa žalobcovia na súdneho exekútora JUDr. René Matušku, so sídlom Exekučného úradu v Prievidzi, avšak len v časti peňažného plnenia spočívajúceho v trovách konania, ktoré súdny exekútor vymohol prikázaním pohľadávky z účtu v banke v konaní pod sp. zn. EX 757/14. V časti nepeňažného plnenia žalobcovia sami, mimo exekučného konania, oslovili spoločnosť Radko Marget A - gips, ktorá vypracovala cenovú ponuku - rozpočet dňa 14.11.2018 za účelom rekonštrukcie garáže na ulici H., P. vo výške 3 300,36 eur (vrátane DPH), na ktorú sumu bola následne vystavená faktúra č. 201819 a ktorú sumu žalobcovia dňa 15.11.2018 aj uhradili (PPD). Tieto skutočnosti medzi stranami sporu sporné neboli.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 232 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 z.z. Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP/, § 191 ods. 1, ods. 3 až 5, § 191 ods. 2, písm. a), b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a uviedol, že dospel k záveru, že je potrebné žalobu zamietnuť. Prvým výrokom rozsudku Okresného súdu Prievidza bola žalovanému uložená povinnosť vykonať žalobcom na rozostavanej garáži postavenej na pozemku parcela číslo 1566/19 v katastrálnom území P. stavebné práce tak, ako sú špecifikované v znaleckom posudku znalca Ing. Miroslava Hamáčka č. 162/2011 na čl. 116-118, 125-128 a v doplnku znaleckého posudku znalca Ing. Miroslava Hamáčka č. 71/2012 na čl. 154-158, a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Uvedený výrok nadobudol právoplatnosť dňa 28.8.2012 a vykonateľnosť dňa 28.10.2012. Vykonateľnosťou rozumieme vlastnosť alebo stav rozhodnutia, ktorý umožňuje nútené splnenie uloženej povinnosti štátno-mocenskými prostriedkami (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Kometár. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 845). Uvedený rozsudok tak predstavoval exekučný titul na nepeňažné plnenie (uskutočnenie prác a výkonov). Napriek tejto existencii vykonateľného rozhodnutia, a teda existencii exekučného titulu si žalobcovia dali opraviť garáž treťou osobou mimo exekučného konania, čím nielen že preniesli spor už z vykonávacieho konania späť do sporového konania (vydanie bezdôvodného obohatenie vo výške fakturovanej sumy) ale uvedeným postupom žalobcov taktiež dochádza k neefektívnemu a najmä nedôvodnému množeniu sporov. Súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu žalobcovia iniciovali konanie na Okresnom súde Prievidza, keď sa potom realizácie vykonateľného výroku ani nedomáhali. Navyše za stavu keď na uvedený postup žalobcov neexistoval žiadny zákonný dôvod. Ako vyplýva z vyššie uvádzaných zákonných ustanovení, exekučný poriadok upravuje postup pri uspokojovaní práv na nepeňažné plnenia, s tým, že pamätá aj na prípady, kedy by povinný odmietal dobrovoľne plniť uloženú povinnosť. Uvedeným postupom tak žalobcovia svojvoľne obišli ustanovenia exekučného poriadku, pričom takémuto konaniu žalobcov, ktoré obchádza zákon nie je možné poskytnúť súdnu ochranu. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 262 ods. 1, 2 CSP s poukazom na plnú úspešnosť žalovaného v spore.

5. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia 1/ a 2/. Uviedli, že sa po právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Prievidza dožadovali od žalovaného vykonania stavebných prác na garáži žalobcov v rozsahu aký bol uvedený v rozsudku, špecifikované v znaleckom posudku Ing. Miroslava Hamáčka č. 162/2011 a v doplnku znaleckého posudku č. 71/2012 opakovane niekoľkokrát. Za týmto účelom žalovaný zvolal aj stretnutie na obhliadku predmetnej garáže a dohodnutia ďalšieho postupu prác s časovým horizontom - listinné dôkazy boli k žalobe priložené. Následne žalovaný bol vyzývaný viackrát v dlhšom časovom období, na realizovanie súdom uloženej povinnosti a to e-mailami, telefonicky. Žalovaný viac rokov nevykonával v prospech žalobcov žiadne stavebné práce. Žalobcovia po konzultácii veci s exekútorom zistili, že postup súvisiaci s domáhaním sa vykonania stavebných prác bude zdĺhavý a v konečnom dôsledku si žalobcovia ako oprávnení budú musieť dať sami vykonať práce inému subjektu. Vzhľadom na to, že vlnutie garáže nebolo žalovaným odstránené a pokračovalo ďalej do veľkých rozmerov, žalobcovia potrebovali nutne chrániť svoj majetok, zastaviť zväčšovanie škody na ich majetku a zvolili postup, aký je uvedený v žalobe. Žalobcovia nepovažujú svoje konanie za svojvoľné obchádzanie zákona, konkrétne Exekučného poriadku. V záujme nezväčšovania škody na svojom majetku považujú nimi zvolený postup za rýchlejší, čím žalovanému vzniká len povinnosť zaplatiť žalobcom finančné prostriedky, ktoré by aj v exekučnom konaní bol povinný, v súvislosti s nariadením vykonania prác exekútorom vynaložiť. Konkrétne povinnosť žalovaného uložená mu súdom by v konečnom dôsledku žalovaného v exekučnom konaní určite zaťažila niekoľkonásobne vyššou sumou. Žalobcovia poukázali na to, že podľa § 220 ods. 1 CSP súd poučuje strany sporu o možnosti exekúcie, teda oprávnený má takéto právo, nie povinnosť. Žalobcovia svojím postupom

riešenia veci nekonali nezákonne, nepoužili protiprávne prostriedky na zabránenie zväčšovania škody na ich majetku, zdôrazňujú len to, že sa domáhajú úhrady finančných prostriedkov, ktoré má znášať žalovaný, pretože keby žalovaný rešpektoval právoplatný vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Prievidza, stavebné práce, ktoré má povinnosť vykonať žalovaný, by uhradil tiež žalovaný. Žalobcom sa teda nejaví ako správne a spravodlivé, že im súd neposkytol ochranu ich práva, ktoré im vyplýva z právoplatného rozsudku súdu a to len preto, že zvolili odlišný postup riešenia veci, ktorý sa však nedá charakterizovať ako porušenie zákona. Na záver poukázal žalobcovia na to, že pokiaľ zo zdôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva to, že súd vytyka žalobcom len tú skutočnosť, že pri realizácii svojho práva mali postupovať výlučne iba podľa Exekučného poriadku, mohol ich podľa § 138 CSP pri predbežnom právnom posúdení vyzvať na späťvzatie podľa neho bezdôvodnej žaloby, a to v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Na základe uvedeného žalobcovia navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na nové konanie, alebo ho zmenil rozsudok tak, že ich žalobe vyhovie.

6. K odvolaniu žalobcov sa písomne vyjadril žalovaný. Uviedol, že rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 17C/45/2011-175 zo dňa 16.07.2012 nadobudol právoplatnosť dňa 28.08.2012 a vykonateľnosť dňa 28.10.2012. Z faktúry č. 201819 vystavenej dodávateľom Radko Marget A - gips, ktorá tvorila prílohu žaloby vyplýva, že určité výkony na garáži žalobcov mali byť údajne vykonané v novembri 2018. Odhladnuc od toho, že dokazovaním vykonaným pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané, že by výkony boli reálne na garáži vykonané a že tieto výkony sú totožné s prácami, ktoré mal žalovaný vykonať podľa uvedeného rozsudku, žalovaný podotýka, že od nadobudnutia vykonateľnosti uvedeného rozsudku do údajného vykonania výkonov na garáži uplynulo vyše päť rokov. Žalobcom nič nebránilo v tom, aby sa bezprostredne po nadobudnutí vykonateľnosti rozsudku sp.zn. 17C/45/2011, teda po 28.10.2012, domáhali núteného splnenia povinnosti žalovaného postupom podľa Exekučného poriadku. Tvrdenie žalobcov o tom, že po konzultácii veci s exekútorom zistili, že postup súvisiaci s domáhaním sa vykonania stavebných prác bude zdĺhavý a v konečnom dôsledku si žalobcovia ako oprávnení budú musieť dať sami vykonať práce inému subjektu, je absolútne irelevantné. Podaniu návrhu na vykonanie exekúcie podľa Exekučného zákona nepredchádza povinná konzultácia veci s exekútorom. Pokiaľ teda údajne exekútor poskytol žalobcom nepresnú informáciu (čo však preukázané nebolo), nemá táto skutočnosť žiaden vplyv na objektívnu možnosť žalobcov podať návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku sp.zn. 17C/45/2011 už v októbri 2012. Žalobcovia nepreukázali jestvovanie žiadnych okolností, ktoré by im v domáhaní sa núteného vykonania rozsudku bránili. Postup núteného vykonania exekúcie na nepeňažné plnenie - konkrétne na uskutočnenie prác a výkonov, je zakotvený v § 191 Exekučného poriadku. K nútenému splneniu povinností vyplývajúcich z rozsudku sp.zn. 17C/45/2011 mohlo v právnom štáte dôjsť výlučne spôsobom ustanoveným Exekučným poriadkom. V rámci exekúcie má povinný právo brániť sa voči upovedomeniu o začatí exekúcie okrem iného podaním návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku (podľa právnej úpravy účinnej do 31.03.2017 podaním námietok), okrem toho mu z Exekučného poriadku vyplýva penzum ďalších práv, ktorých uplatnenie je však možné výlučne za predpokladu, že exekúcia bola začatá. V dôsledku skutočnosti, že žalobcovia údajne nechali vykonať určité výkony na svojej garáži tretej osobe (svojvoľne, mimo exekúcie) a nimi tvrdené náklady si uplatňujú voči žalovanému v tomto konaní, dochádza zo strany žalobcov k obchádzaniu zákona (konkrétne Exekučného poriadku), v dôsledku čoho boli žalovanému odňaté práva vyplývajúce z Exekučného poriadku brániť sa proti exekúcii. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcov, že opravou garáže treťou osobou sa snažili predísť značnej škode na svojom majetku, týmto sa žalobcovia v podstate dovolávajú plnenia všeobecnej preventívnej povinnosti. Zakročovacia povinnosť podľa § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyžaduje, aby ten, komu škoda hrozí, zakročil spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia, teda nie akýmkoľvek spôsobom. Pokiaľ sa mohli žalobcovia domáhať núteného vykonania rozsudku sp.zn. 17C/45/2011 už v októbri 2012, ich konanie by bolo lege artis a v súlade s § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa bezodkladne po zistení, že im hrozí škoda (čo vzhľadom na okolnosti museli vedieť už v čase judikovania povinnosti žalovaného vykonať práce), domáhali spôsobom ustanoveným Exekučným poriadkom, vykonania prác. Žalobcovia tak však nepostupovali a po uplynutí piatich rokov od vykonateľnosti rozsudku si údajne svojvoľne nechali vykonať určité výkony na garáži treťou osobou. Z tohto konania žalobcov však nevznikajú žalovanému žiadne práva ani povinnosti. Nárok uplatnený žalobou nie je možné posúdiť ani ako nárok na náhradu škody, ako ani nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, že mali právo domáhať sa núteného výkonu rozsudku vo forme exekúcie, nie ale povinnosť tak urobiť, žalovaný uviedol, že márnym uplynutím lehoty na plnenie určenej v rozsudku, je rozsudok vykonateľný. Vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť,

ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúiteľnosti zákonnými prostriedkami. Civilný sporový poriadok teda neuvádza, že vykonateľnosť znamená možnosť oprávneného svojpomocne dosiahnuť splnenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím, ale možnosť postupu oprávneného v prípade, ak povinný nesplní povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím, obmedzuje len na priamu a bezprostrednú vynúiteľnosť povinnosti zákonnými prostriedkami. Za zákonné prostriedky je pritom bez akýchkoľvek pochybností potrebné považovať postup určený Exekučným poriadkom. Ustanovenie § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku pritom logicky nezavádza povinnosť oprávneného podať návrh na vykonanie Exekúcie, ale zavádza len právo, keďže je na slobodnom rozhodnutí oprávneného, či sa splnenia judikovanej povinnosti bude zákonom predpísaným spôsobom vôbec domáhať. Zákon nemôže ukladať oprávnenému povinnosť podať návrh na vykonanie exekúcie, keďže judikovaná povinnosť môže byť splnená dobrovoľne a oprávnený má tiež právo slobodne sa rozhodnúť, že sa splnenia judikovanej povinnosti domáhať nebude. Zákon síce nezakazuje, aby oprávnený, napriek jestvovaniu judikovanej povinnosti, dosiahol výsledok inak (napríklad postupom, ktorý zvolili žalobcovia), avšak v takom prípade sa jedná o svojvoľné konanie oprávneného mimo zákonom predpísaného rámca, z ktorého z objektívnych dôvodov nemôžu vzniknúť, a ani nevznikajú, protistrane (t.j. osobe, ktorej bola rozsudkom uložená povinnosť) žiadne povinnosti. Na základe skutočností žalovaný považuje napadnutý rozsudok za vecne správny a navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil.

7. K vyjadreniu žalovaného na svoje odvolanie sa vyjadrili žalobcovia. Uviedli, že žalovaný poukazuje vo svojom vyjadrení na to, že určité výkony na predmetnej garáži boli údajne vykonané v novembri 2018 a že dokazovaním pred súdom prvej inštancie ani nebolo preukázané že výkony na garáži boli reálne vykonané. Podľa žalobcov však v prvostupňovom konaní súd vzhľadom na jeho vyslovený právny názor, ani ďalšie dokazovanie v tomto smere nevykonával. Žalobcovia opakovane uvádzajú, že po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku sp.zn. 17C/45/2011 vyzývali žalovaného k vykonaniu uloženej im povinnosti vykonať stavebné práce špecifikované v rozsudku, ktorú povinnosť žalovaný aj prisľúbil splniť a k čomu bolo aj vykonané pracovné stretnutie 28.11.2012 pred garážou žalobcov, s dohodnutým termínom. Zároveň na uvedenom stretnutí sám žalovaný vyjadril názor, že nech si žalobcovia dajú opraviť garáže sami a žalovaný im práce na odstránenie závad zatekania garáže zaplatí. Následne sa na žiadosť žalovaného posúval termín opráv, ktoré naďalej prisľúbil žalovaný vykonať, ale nevykonali. Žalobcovia nespochybňujú tú skutočnosť, že mali možnosť sa domáhať vykonania stavebných prác v exekučnom konaní, ktorú možnosť aj zvažovali, nepovažujú však postup ktorý použili za rozporný so zákonom. Splnenie povinností žalovaného sa dá dosiahnuť aj finančným plnením žalovaného, tak ako to navrhoval bezprostredne po vydaní rozsudku sám žalovaný. Žalobcovia sa nestotožňujú s názorom, že ich postupom a obchádzaním zákona - Exekučného poriadku, by bolo žalovanému odňaté právo vyplývajúce mu z Exekučného poriadku brániť sa proti exekúcii a proti samotnému rozsudku sp.zn. 17C/45/2011. Rozsudok bol už právoplatný, teda proti povinnosti uloženej mu rozsudkom sa už žalovaný nemá možnosť brániť v prípadnom exekučnom konaní. Je to práve žalovaný, ktorý si nectí právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Pokiaľ je žalovaný podľa svojho vyjadrenia toho názoru, že sa žalobcovia v odvolaní dovolávajú plnenia všeobecnej preventívnej povinnosti, s týmto názorom oni nesúhlasia. Žalobcovia sa dovolávajú len plnenia povinností žalovaným, ktoré mu boli uložené a ktoré nevykonali. Splnením povinností vykonať stavebné práce na predmetnej garáži by bol aj v exekučnom konaní zaťažený práve žalovaný. Žalobcovia preto na svojom odvolaní trvajú.

8. K tomuto vyjadreniu žalobcov sa vyjadril žalovaný tak, že nemá vedomosť o tom, že by sa vyjadril tak, že nech si žalobcovia dajú opraviť garáže sami a on im práce na odstránenie závad zatekania garáže zaplatí. Jedná sa výlučne o tvrdenie žalobcov, vo vzťahu ku ktorému samotní žalobcovia nenavrhlí v tomto konaní vykonať žiadne dokazovanie. Na dôvažok je potrebné uviesť, že žalobcovia začali účelovo toto tvrdenie uplatňovať až po vyhlásení napadnutého rozsudku, teda ide o prostriedky procesného útoku, ktoré žalobcovia neuplatnili v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto ich teraz nemôžu uplatňovať a súd na ne nemôže prihliadať. Žalovaný považuje tieto tvrdenia za účelovú obranu žalobcov v snahe zvrátiť dôsledky pre nich nepriaznivého rozsudku. Okrem toho tieto tvrdenia nič nemenia na skutočnosti, že domáhať sa splnenia judikovanej povinnosti je možné len postupom podľa Exekučného poriadku. Tento zákonný postup žalobcovia obišli. Skutočnosť, že rozsudok sp. zn. 17C/45/2011 bol právoplatný a vykonateľný nič nemení na skutočnosti, že žalovanému boli postupom žalobcov odňaté práva, ktoré Exekučný poriadok priznáva v takomto konaní povinnému. Žalovaný nepopiera, že žalobcovia mali právo vykonať na svojej garáži akékoľvek práce a ani netvrdí, že samotné vykonanie týchto prác by bol v rozpore so zákonom. Vlastník veci je predsa oprávnený svoju vec používať akýmkoľvek spôsobom, ktorý nie je zákonom zakázaný a pokiaľ sa jedná o nehnuteľnosť, je oprávnený

za podmienok ustanovených zákonom vykonať na veci aj zmeny alebo úpravy. Žalovaný však trvá na tom, že v danej veci sa jednalo o obchádzanie Exekučného poriadku, ktoré mohlo byť realizované jedine na náklady a nebezpečenstvo žalobcov.

9. Odvolací súd pri predbežnom preskúmaní napadnutého rozsudku zistil, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku dôsledne nevysporiadal s prípadným posúdením uplatneného práva žalobcov ako práva na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 v spojení s § 454 Občianskeho zákonníka, prípadne ako práva na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tieto zákonné ustanovenia stanovujú, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať /§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka/, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov /§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka/ a bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám /§ 454 Občianskeho zákonníka/. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka potom platí, že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

10. Uvedené zákonné ustanovenia pri doterajšom rozhodovaní neboli súdom prvej inštancie použité a sú pre rozhodnutie veci podľa názoru odvolacieho súdu rozhodujúce a preto odvolací súd vyzval strany sporu podľa § 382 CSP, aby sa vyjadrili k možnému použitiu týchto zákonných ustanovení v danej veci.

11. Žalobcovia na výzvu odvolacieho súdu uviedli, že súhlasia s možným použitím ustanovení § 451 a 454 Občianskeho zákonníka upravujúce bezdôvodné obohatenie, resp. aj s možným použitím § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje všeobecnú zodpovednosť za škodu. Už vo svojej žalobe zo dňa 20. 9. 2019 v čl. III žaloby, opreli žalobu o vyššie uvedené ustanovenia o bezdôvodnom obohatení, nakoľko mali za to, že konaním - resp. nekonaním žalovaného došlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu, na nekonanie žalovaného s dá aplikovať § 454 Občianskeho zákonníka. Prvoinštančný súd sa v konaní týmito ustanoveniami vôbec nezaoberal, žalobcov v tomto rozsahu ani nevypočul a nezaujal k nim stanovisko ani v odôvodnení svojho rozsudku. Možné je tiež použitie všeobecných ustanovení o náhrade škody, pretože žalovaný svojím nekonaním porušil jemu právoplatne uloženú právnu povinnosť, čím žalobcom vznikla škoda, ktorú je možné okrem uvedenia do predošlého stavu, uhradiť aj v peniazoch.

12. Žalovaný na výzvu odvolacieho súdu uviedol, že pokiaľ sa jedná o skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia, podľa ktorej sa bezdôvodne obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám, predpokladom vzniku zodpovednosti z takéhoto bezdôvodného obohatenia je na jednej strane existencia právnej povinnosti (zákonnej alebo zmluvnej) na plnenie u toho, za koho sa plnilo, a na druhej strane neexistencia takejto povinnosti u toho, kto v skutočnosti plnil. Za obohateného treba považovať toho, za koho sa plnilo, nie toho, komu sa plnenie poskytlo. V danej veci je zrejmé, že nejestvovala žiadna právna povinnosť žalovaného plniť voči subjektu Radko Marget A - GIPS (ďalej len dodávateľ), ktorému údajne žalobcovia zaplatili sumu 3.300,36 eur. Pokiaľ žalobcovia zaplatili dodávateľovi predmetnú sumu, plnili si svoju vlastnú povinnosť vyplývajúcu z osobitnej zmluvy, ktorú s dodávateľom uzatvorili. Zo skutkovej podstaty nevyplýva, že by sa žalovaný na úkor žalobcov bezdôvodne obohatil, ani že by žalobcovia plnili dodávateľovi to, čo mal dodávateľovi plniť žalovaný. Na vec preto nie je možné aplikovať ustanovenia o bezdôvodnom obohatení. Pokiaľ ide o možnú aplikáciu ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu, predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia citovaného sú: a. protiprávny úkon (resp. právne relevantná škodná udalosť); b. ujma; c. príčinná súvislosť medzi predpokladmi uvedenými v písm. a) a b) tohto bodu; d. zavinenie škodcu. Ak by aj žalovaný pripustil, že nesplnenie povinnosti uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 17C/45/2011-175 zo dňa 16.07.2012 je protiprávnym úkonom, pokiaľ sa jedná o sumu 3.300,36 eur, v konaní vôbec nebolo preukázané, že na Garáži boli vykonané akékoľvek výkony, resp. pokiaľ aj nejaké výkony vykonané boli (čo preukázané nebolo), že tieto výkony sú totožné s tými, ktoré sú uvedené v znaleckom posudku znalca Ing. Miroslava Hamáčka č. 126/2011 a v jeho doplnku č. 71/2012, na ktoré odkazuje výrok uvedeného rozsudku. V tomto smere žalobcovia ani nenavrhlí vykonať žiadne dôkazy. Takéto prípadné prostriedky procesného útoku v odvolacom konaní nie sú prípustné vzhľadom na to, že žalobcom nič nebránilo v tom, aby ich uplatnili v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP). Na základe uvedených skutočností má žalovaný za to, že sumu 3.300,36 eur, ktorú žalobcovia údajne zaplatili dodávateľovi, nie je možné považovať za škodu v kontexte posudzovania predpokladov aplikácie ustanovenia § 420ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pre prípad, že by výkony na garáži boli dodávateľom vykonané a tieto výkony by boli totožné s prácami (čo

preukázané nebolo), k vzniku zodpovednosti žalovaného by bolo potrebné, aby medzi protiprávnym úkonom a škodou bol vzťah priamej príčinnej súvislosti (kauzálny nexus). Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala a je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku. Ako už žalovaný uviedol, vykonateľnosť rozsudku je vlastnosť tohto súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúiteľnosti zákonnými prostriedkami (zákon neuvádza, že vykonateľnosť znamená možnosť oprávneného svojpomocne dosiahnuť splnenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím, ale možnosť postupu oprávneného v prípade, ak povinný nesplní povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím, obmedzuje len na priamu a bezprostrednú vynúiteľnosť povinnosti zákonným prostriedkami), pričom za zákonné prostriedky je bez akýchkoľvek pochybností potrebné považovať jedine postup určený Exekučným poriadkom. Postup núteného vykonania exekúcie na nepeňažné plnenie - konkrétne na uskutočnenie prác a výkonov je zakotvený v § 191 Exekučného poriadku a žalovaný má právo brániť sa voči upovedomeniu o začatí exekúcie okrem iného podaním návrhu na zastavenie exekúcie, podaním námietok, avšak v dôsledku skutočnosti, že žalobcovia údajne nechali vykonať určité výkony na garáži tretej osobe (svojvoľne, mimo exekúcie) a nimi tvrdené náklady si uplatňujú voči žalovanému v tomto konaní, dochádza zo strany žalobcov k obchádzaniu zákona, ich konanie je svojvoľné, mimo zákonom predpísaného rámca, a z objektívnych dôvodov z neho nemôžu vzniknúť, a ani nevznikajú, žalovanému žiadne povinnosti. V posudzovanej veci teda absentuje priama, bezprostredná (nie sprostredkovaná) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody - vychádzajúc z teoretickej konštrukcie, že škoda vznikla (čo však žalovaný vzhľadom na skutočnosti už uvedené popiera). Zaplatenie sumy 3.300,36 eur dodávateľovi zo strany žalobcov bolo vyvolané tým, že Žalobcovia údajné výkony na garáži u dodávateľa objednali napriek vyššie uvedeným skutočnostiam, hoci mali postupovať spôsobom určeným Exekučným poriadkom. Jednalo sa ich slobodné rozhodnutie a vo svojej podstate svojvoľný postup mimo zákonom predpísaného rámca. Z hľadiska analýzy otázky splnenia kauzálneho nexu v posudzovanej veci žalovaný konštatuje, že medzi porušením právnej povinnosti a zaplatením sumy 3.300,36 eur dodávateľovi zo strany žalobcov nie je vzťah príčiny a následku. Vzhľadom na absenciu splnenia predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu je potom nadbytočné sa vyjadrovať k otázke zavinenia.

13. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací následne vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcov, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

14. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal pri rozhodovaní do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v súvislosti s § 387 ods. 2 CSP.

15. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovia tým, že sa nedomáhali núteného splnenia povinnosti, ktorá bola žalovanému uložená rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 17C/45/2011-175 zo dňa 16.07.2012 cestou vykonania exekúcie podľa Exekučného poriadku ale že sami cestou splnenia tejto povinnosti pomocou tretej, zmluvne dojednanej osoby, obišli zákonom stanovený postup výkonu rozhodnutia súdu a nie je im možné poskytnúť súdnu ochranu. Odôvodnenie napadnutého zamietavého rozsudku súdu prvej inštancie sa však dostatočným spôsobom nevysporiadalo s prípadným právnym posúdením uplatneného práva žalobcov ako práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, prípadne práva na náhradu škody a preto odvolací súd po dodržaní postupu podľa § 382 CSP na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva nasledovné:

16. Žalobou uplatnené právo žalobcov nie je možné posúdiť ako právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť žalovanému tým, že za neho plnilo to, čo podľa práva mal plniť sám / § 451 v spojení s § 454 Občianskeho zákonníka/. Ako správne poukázal žalovaný, naplnenie tejto skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia vyžaduje, aby tu existoval záväzok určitej osoby - dlžníka plniť veriteľovi a aby bol tento záväzok veriteľovi splnený treťou osobou, ktorá sama takýto záväzok

voči veriteľovi nemala. V danej veci existoval právny záväzok žalovaného plniť žalobcom - vykonať stavebné práce na garáži v zmysle uvedeného právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Prievidza. Absentuje však naplnenie druhého predpokladu vzniku bezdôvodného obohatenia, a to splnenie uvedeného záväzku veriteľovi treťou osobou, ktorá sama takýto záväzok nemala. Zo skutkových tvrdení žalobcov vyplýva, že vykonanie stavebných prác, na ktorých vykonanie bol zaviazaný uvedeným rozsudkom žalovaný, si zmluvne dojednali so stavebnou firmou Radko Marget A - gips, ktorá stavebné práce vykonala a vyfaktúrovala si za ne cenu 3.300,36 eur, ktorú žalobcovia zaplatili. Bez ohľadu na žalovaným namietanú skutočnosť, či tieto práce boli skutočne vykonané, prípadne či práce, na ktorých vykonanie bol žalovaný zaviazaný a práce, ktoré vykonal dodávateľ žalobcov sú totožné, je zrejmé, že dodávateľ Radko Marget A - gips nie je treťou osobou, ktorá plnila za žalovaného, hoci záväzok na plnenie voči žalobcom nemala. Menovaný dodávateľ neplnil záväzok za žalovaného, ale plnil vlastný záväzok v zmysle zmluvných dojednaní so žalobcami, ktorí si u neho vykonanie stavebných prác objednali. Ak by aj z nejakého dôvodu bolo možné menovaného dodávateľa považovať za tretiu osobu, ktorá plnila záväzok voči žalobcom za žalovaného, musela by to byť práve osoba dodávateľa, na úkor ktorého vzniklo bezdôvodné obohatenie a ktorému sa má preto aj vydať. Aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia by potom nemohli byť žalobcovia, ako veritelia, ktorým bolo za žalovaného plnené.

17. Je rovnako vylúčené, aby sa za tretiu osobu, ktorá plnila za žalovaného záväzok jeho veriteľom považovali samotní žalobcovia. Tí majú vo vzťahu so žalovaným postavenie veriteľa, teda osôb, ktorým má žalovaný splniť svoj záväzok a nemôžu tak v tomto vzťahu vystupovať v dvoch rozličných postaveniach, ako veriteľ aj ako tretia osoba, ktorá veriteľovi za dlžníka plní.

18. Odvolací súd ďalej skúmal, či uplatnený nárok žalobcov nemožno posúdiť ako nárok na náhradu škody v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade by museli byť splnené predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu a to: porušenie právnej povinnosti žalovaným, vznik škody na majetku žalobcov, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaným a vznikom škody na majetku žalobcov a nakoniec aj zavinenie žalovaného pri porušení právnej povinnosti. Podľa odvolacieho súdu nesplnenie povinnosti uloženej právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím zo strany žalovaného je možné považovať za porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného. Tiež vyplatenie peňažných prostriedkov 3.300,36 eur zo strany žalobcov za opravu ich garáže možno považovať za ujmu v majetkovej sfére žalobcov, teda za ich škodu. Ako však správne poukázal žalovaný, medzi týmito dvomi skutočnosťami chýba priama, bezprostredná príčinná súvislosť. Žalobcovia uvedené peňažné prostriedky nevyplatili ako bezprostredný a priamy následok porušenia právnej povinnosti žalovaného ale ako plnenie svojho záväzku v zmluvnom vzťahu medzi nimi a dodávateľom Radko Marget A - gips. Na základe ich objednávky stavebných prác menovaný dodávateľ splnil svoj záväzok vykonať stavebné práce a žalobcovia zasa v tomto záväzkovom vzťahu splnili svoj záväzok, za vykonané stavebné práce zaplatiť dojednanú cenu. Vyplatenie peňažných prostriedkov preto bolo v bezprostrednej a priamej príčinnej súvislosti s plnením ich vlastného záväzku voči menovanému dodávateľovi a nie s porušením právnej povinnosti žalovaným. V danom prípade preto nemôže byť uplatnený nárok žalobcov voči žalovanému ani nárokom na náhradu škody v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

19. Na základe uvedených úvah odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný a patrí mu tak proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).